

El conflicte polític entre el PP i UV a València es dirimeix de nou amb la llengua

¿Qui vol el 'pacte lingüístic'?

El Partit Popular de la ciutat de València, afectat per la reiterada posició bel·ligerant d'Unió Valenciana respecte a la normativa oficial del "valencià", tracta de propiciar un "pacte lingüístic" que acabe amb els problemes de la coalició i que aïlle els regionalistes.

La setmana passada l'anomenada "qüestió lingüística" tornava a ocupar les primeres pàgines dels mitjans de comunicació valencians. El "valencià" es convertia en el centre d'un debat polític propiciat per la delicada situació del pacte entre el Partit Popular i Unió Valenciana a l'Ajuntament de València. En situació minoritària i amb el perill de quedar eclipsat per la figura de l'alcalde, el partit regionalista ha forçat la màquina per tal de buscar enfrontaments amb el Partit Popular que reforcen la seua identitat i obliguen el PP a recordar constantment que té un soci a l'Ajuntament.

La història ve de llarg; durant l'estiu passat l'alcalde va manifestar a l'opinió pública que l'alcalde respectaria les "normes de la Generalitat valenciana" i que entre el regidor de cultura, Vicent G. Lizondo, i el director general de Política Lingüística, Jesús Huguet, hi havia hagut un acord. Però això significava deixar Unió Valenciana sense el seu principal argument d'existència: la defensa de la "llengua valenciana".

Els conflictes no tardaren a aparèixer i demostraren així que l'acord no havia existit mai. La regidora d'Educació, M. Dolores

García Broch, representant del sector més radical d'Unió Valenciana, començà a editar pamflets seguint les normes de l'Acadèmia de Cultura Valenciana, institució fantasma (EL TEMPS núm. 385) que constitueix la base "intel·lectual" i filològica dels regionalistes. Encara que l'alcalde Rita Barberà va intentar donar una imatge d'unitat en l'equip de govern, era més que evident que els seus

bans municipals no estaven escrits en les mateixes normes que les publicacions de l'àrea d'educació. Així les coses, fa escassament deu dies, el grup municipal d'Unió Valenciana presentava al ple de l'Ajuntament una moció per tal que el consistori adoptara com a pròpies les normes d'aquesta Acadèmia de Cultura Valenciana. L'alcalde va fer valer per primera vegada el seu vot de qualitat en

la comissió de govern per tal d'eliminar la proposta. Però la postura d'Unió Valenciana no anava sola; paral·lelament, el partit que lidera Lizondo organitzava una manifestació per al darrer diumenge de novembre "en defensa de la llengua valenciana". Després de diverses notes aparegudes en premsa que es preguntaven si el partit convocava o no a la manifestació, UV deixava en mans de les "organitzacions culturals" la convocatòria i es limitava a actuar com a servei d'ordre. Sense mullar-se, els regionalistes preparaven tota una demostració de força.

El Partit Popular, mentrestant, lluitava desesperadament per crear consens i acabar amb les polèmiques creades pel seu soci municipal. Joaquín Calomarde, diputat a les Corts va-

El conflicte amb UV ha separat encara més Rita Barberà i Pedro Agramunt.

ARXIU

Joaquín Calomarde, responsable de cultura del PP i instigador del "pacte lingüístic"

¿ Per què el Partit Popular s'ha interessat precisament ara per l'anomenada "qüestió lingüística"?

— És cert que no ho havíem fet abans però estava en la nostra voluntat. En la coalició municipal amb Unió Valenciana han sorgit problemes amb la llengua i un partit com el nostre, que aspira a ser majoritari en la Comunitat, havia de plantejar-se aquest problema de la llengua valenciana i solucionar-lo.

— Unió Valenciana té clar que les seues normes són les de l'Acadèmia de Cultura Valenciana i la resta de partits amb representació parlamentària, EU i el PSOE utilitzen tranquil·lament la nor-

mativa de les institucions. Sembla que l'únic que té el problema és el PP

— No. Perquè hi ha una situació de descontentament. UV parla de l'Acadèmia de Cultura Valenciana i aquesta entitat està disposta a col·laborar en un pacte. La postura del PSOE és el silenci i això no pot durar. Si el pacte pren forma, la Direcció General de Política Lingüística haurà de parlar

— El seu document parla de prendre com a base les normes del 32, que, de fet, ja són un acord, ¿per què fer-ne ara un de nou?

— Perquè hi ha un sector del poble valencià que no hi està d'acord i és molt important electoralment.

Joaquín Calomarde.

RAFA GIL

— ¿Acció Cultural hauria d'estar present en aquest pacte?

— És clar. Sense les associa-

cions, la Universitat i el col·lectiu d'ensenyants de valencià no té sentit.

J.S.

lencianes i màxim responsable dels temes culturals en el PP, elaborava un document sobre el "pacte lingüístic". Després de treballar durant diverses setmanes en la seua redacció, el document va ser presentat el passat dimarts, a Benidorm, a l'executiva regional del partit. En resum, diu que la situació que viu la "llengua valenciana" (utilitzant la denominació que li dóna l'Estatut d'autonomia) és molt dolenta i que els enfrontaments no serveixen a ningú. Que la Generalitat ha d'usar unes normes que tots els valencians troben com a seues i que, encara que la Generalitat valenciana diu que segueix les Normes de Castelló, de 1932, no ho fa, perquè ha adoptat canvis més moderns. Però l'alcalde de València no era partidària d'augmentar la polèmica i preferia emplaçar la discussió al si del Consell Municipal de Cultura, creat amb el consens entre UV i el PP. El document, doncs, no va ser aprovat i quedà com un mer "instrument de reflexió". Barberà, doncs, i Manuel Brosseta, president del Consell Municipal de Cultura guanyaven una altra batalla contra el president regional, Pedro Agramunt, que havia patrocinat el document.

I aquell mateix dia, el rector de la Universitat de València, Ramon Lapiedra, en contestar a un diputat del PP durant la seua compareixença davant la comissió de cultura de les Corts valencianes, manifestava la greu situació que pateix el valencià i la possibilitat real que desa-

parega del món en un temps breu. Respecte al "pacte", el rector manifestava que calia un acord des de bases científiques per evitar "enfrontaments que són molt perjudicials per a l'ús de la llengua".

A l'endemà, el diari *Las Provincias* parlava de la voluntat de la Universitat de pactar amb la Real Academia Valenciana. Ramon Lapiedra desmentia a EL TEMPS aquesta possibilitat. "En primer lloc, la Universitat encara no s'ha pronunciat sobre aquest tema, ni molt menys ha parlat de qui hauria de participar-hi i qui no. El conflicte lingüístic és un problema greu per a la normalització del valencià, això és cert i cal solucionar-ho. En tot cas la meua postura particular no ha canviat i és clara: a Catalunya, les Illes i el País Valencià parlem varietats d'una mateixa llengua".

El pacte, doncs, continua sent només una entelèquia del Partit Popular. Les postures dels diversos partits implicats no han variat. Dolores García Broch continua publicant estranys escrits sota el segell de l'Ajuntament de València sobre les normes de la "facienda" municipal o els contactes amb la "Caixa d'Aforros".

I les institucions valencianes tampoc han dit res. Encara que Joaquín Calomarde ha insistit que, sense la Universitat, el col·lectiu d'ensenyants de valencià i la direcció general de Política Lingüística no té sentit cap pacte, ni la Generali-

tat ni la Conselleria de Cultura, ni la Direcció de Política Lingüística han dit paraula.

Fins ara, els esforços del Partit Popular han tingut ressò en entitats com l'Institut d'Estudis valencians, que utilitza la normativa del 32, o la Real Academia de Cultura Valenciana, agrupacions amb cap reconeixement acadèmic. Acció Cultural del País Valencià, per la seua banda, s'ha mostrat, en paraules de Vicent Ortuño, coordinador de l'associació: "Disposta a fer qualsevol pacte sobre l'ús de la llengua, en les institucions i en els ens que en depenen, on cada vegada l'ús del valencià és més escàs. De tota manera ja hi hagué un pacte quan nosaltres demanàrem la TVV en valencià i tots els sectors culturals i polítics, tots, s'hi afegiren. Però la normativa d'una llengua no es pacta. Nosaltres ja tenim unes normes, que són les que serveixen per a aquells que, de veritat, estimen i utilitzen la llengua".

Després de conèixer les opinions dels partits i les institucions, el "conflicte lingüístic" continua sent el mateix: la voluntat d'Unió Valenciana de separar-se del Partit Popular per a no ser absorbida en la coalició municipal de la ciutat de València i la necessitat del PP del Cap i Casal de solucionar el conflicte amb el major consens possible. Ara és el Consell Municipal de Cultura qui ha de parlar. El futur dirà quina part guanya.

Jordi Sebastià